

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
(SZTAB GENERALNY)

Oddział II.

Nr 6203 /II.

8530 Jr
Warszawa, dn. 3. III. 1922 r.

Do

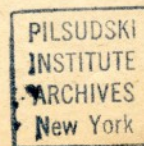
Adjutantury Generalnej

Przedkładać przy niniejszym do wiadomości Komuni-
katy prasowe z Rygi z dn. 27 i 28 lutego 1922 r.

Szef Wydziału Organizacyjnego

Photoawski
Majster.

ADJUTANTURA GENERALNA
NACZELNOSTWO WODZA
L. D. 8530 Jr
Wpłynęło dn. 7. III 1922 roku
Wyrzilo dn. 102 roku
Załączników

z dn. 27. II. 22 r.

Ryga

Balt < "Siegednia" igłasza wywiad z premjerem łetewskim Mejerewiczem, tyeż-
cy zapowiedzianej konferencji ministrów spraw zagranicznych państw bałty-
ckich w Warszawie. Program konferencji, zdaniem Mejerewicza, będzie bardzo
szereki w związku z wielostrewnymi zadaniami konferencji genueńskiej i roz-
maitemi interesami państw bałtyckich. Ministerstwa łetewskie opracowują
materiał przygetowawczy. Mejerewicz ubelawa, że na konferencji warszawskiej
nie będzie Litwinów. Rząd łetewski twierdzi, że on dokłada wszelkich starań,
by Litwa brała udział w pracach przygetowawczych do konferencji państw
bałtyckich-przed Genuą. Nie wiadomo jednak, czy staranie rządu łetewskiego
w tym względzie będą skuteczne. Pogłoski o oddzielnem porozumieniu pomiędzy
Polską, Finlandją z peminieciem Estonji i Łotwy są zdaniem Mejerewicza
bezpodstawne. Takiego przymierza dwóch tylko państw niema i sama idea jego
webec nastrojów w sejmie finlandzkim i jest prawie niawykonalna >

Helsingfors. Oddziały karelezyków walezące pod Tirewara zmuszone były
pod naporem sił bolszewickich cofnąć się na terytorjum Finlandji, gdzie zko-
ńczyły bróń. Finlandzey socjal-demekraci wydali edzwę wzywającą robotni-
ków, by nie pozwolili rządowi prowadzić politykiz antysewieckiej.

Kewne. Otwierzony został uniwersytet litewski w Kewnie składający się
z pięciu wydziałów. Reakterem został mianowany profesor Szynkus.

Moskwa. Z powodu braku środków władze bolszewickie rozwiązały obozy
koncentracyjne. Część aresztowanych wypuszczone na wolność, drugą część
przeniesione do więzień.

Do Moskwy przybył przedstawiciel Bucharj z prośbą o udzielenie pożycz-
ki dla sewiecko-bucharskiego rządu na odbudowę gospodarstwa kraju.

Ryga. W niedzielę 26 obehedzone w Rydze uroczyste stulecie powstanie
prasy łetewskiej. Obehéd rozpoczęte otwarcie wystawy prasowej w muzeum.
Peczem w operze odbyła się uroczysta akademja otwarta przez najstarszego
dziennikarza łetewskiego barona. Wygłoszone szereg przemówień. Głos zabiera-
li prezydent republiki Tschakste, prezydent ministrów Mejerewicz, przedsta-
wiele prasy państw bałtyckich Litwy i Białej Rusi. Ostatni uskarżał

się się na prześladowanie polskie. Mowę po polsku wygłosił kierownik biura prasowego w Rydze - Cynarski. Wieczorem w klubie oficerskim odbył się wielki bal prasy w obecności przedstawicieli rządu i korpusu dyplomatycznego.

Komunikat prasowy

z dn. 28. II. 22 r.

Ryga

Moskwa. Rządy republiki Dalekiego Wschodu, Azerbejdżanu, Armenji, Białorusi, Buchary i Ukrainy zwróciły się oficjalnie do rządu sowieckiego w Moskwie, by był rzecznikiem interesów ich na konferencji genueńskiej.

Na posiedzeniu małego W.C.I.K. Trecki referował sprawę konieczności jak najrychlejszego zakupu broni zagranicą dla armji-sow. Broń musi być zakupiona przed konferencją genueńską, albowiem ta ostatnia może zażądać ograniczenia uzbrojenia. Ten argument Treckiego przekonał mały W.C.I.K. i uchwalono adyguwanie 1 miliona rubli złota na zakup materiałów wojennych. Komisarz sow. w Rewlu Lewy otrzymał polecenie przesłać natychmiast odpowiednią sumę z zapasu złota przechowywaną w bankach estońskich.

Na jednym z ostatnich posiedzeń W.C.I.K. uchwalono po długiej dyskusji zarekwirowanie całego majątku cerkwi prawosławnych w celu zwiększenia funduszu państwowego. Skarby byłego klasztoru Sełowieckiego mają być użyte na pomoc dla głodnych. Szczególne demokratyczne prawo ludu porusza sprawę długości dnia roboczego w Rosji sow. Okazuje się, że ustalony początkowo ośmiego godzinny dzień pracy na 965 przedsiębiorstw przemysłowych w Moskwie utrzymał się w 56, jedynie w większości zakładów przemysłowych robotnicy pracują 9 godzin. W 40 zakładach 11 do 12 godzin, w 11 zakładach od 14 do 15 godzin. W 44 przedsiębiorstwach wogóle nie stosuje się żadnej normy dnia roboczego. Na prowincji jest sytuacja o wiele gorsza. Robotnicy w Rosji sow. pozbawieni są prawa strajku i obrony związków zawodowych nie posiadają też wolnej broniącej ich interesów prasy.

Ryga. W niedzielę skończyła się w Rydze konferencja sanitarna państw bałtyckich, w której brała udział Polska. Rosja sow. pomimo zaproszenia swoich delegatów nie przysłała. Na konferencji opracowano tekst konwencji która ma być akceptowana przez wszystkie zainteresowane państwa. Za podstawę konwencji przyjęto konwencję paryską.

*Wierzę, że cię zadowolą, ale nie mogę cię oświecić
moim własnym światłem, ponieważ nie mam
niezależnego od nich światła!*

KAWALEROWIE CZERWONEGO SZTANDARU

artykuł umieszczony w "Izwestjach"
z dn. 23 lutego 1922 r.

Armja czerwona, rzeczniczka zwycięstwa, nie jednym czynem zasłużyła na bohaterstwo, wyeliminowała ze swych szeregów ludzi najlepszych, tych, którzy w chwilach najcięższej próby i klęski nie tracili ducha, tych, którzy w gorącym pragnieniu stwerczenia sześciu przyszłości przyszłym pokoleniem, zapewnili o życiu własnym.

Behaterowie armji czerwonej, to jej najlepsi synowie, którzy zawarli w sobie jej wiarę w zwycięstwo, chęć zwycięstwa, entuzjazm i nieustraszenie.

Zestali oni odznaczani orderem Czerwonego Sztandaru, zaszczytnym odznaczeniem i podarkami cennymi.

Szeregi ich są liczne.

Wymienimy najznakomitszych, tych, których imiona ściśle związane są z tragicznymi chwilami klęsk i jasnymi chwilami zwycięstw czerwonej armji.

4-krát odznaczony orderem Czerwonego Sztandaru został tow. Zinewjew, b. komendant N-tej Turkiestańskiej dywizji, znakomity obrońca Turkiestanu, odciętego w roku 1929 przez białe bandy od R.S.F.S.R.

3-krát odznaczony orderem Czerwonego Sztandaru zostali:

kom. bryg. Fabryejusz

Naczelnik dywizji Fedko

Naczelnik dywizji Putna

Komendant korpusu - Kujbyszew (odznaczony przez tego dwukrotnie orderami przyjaznych nam republik Armenji i Azerbejdżanu).

Podwójnym orderem Czerwonego Sztandaru odznaczono 60 żołnierzy rewelucji, zaznaczymy tu najbardziej wybitnych:

Blucher (Niedwiediew) były dowódca 51. dyw. Pierwszy kawaler orderu Czerwonego sztandaru Republiki

Janira - komendant wojsk W.W.O. były dowódca 45. dywizji

Gaja - b. kom. 3. korpusu jazdy "postrach polaków"

Kadirin - obecny komendant 3. korpusu jazdy

Timeszenko - dowódca 4. dywizji kaw. 1. armji jazdy.

Bakaehanaw - dowódcą 5. kawaleryjskiej dywizji?

Sablin - b.dowódcą 16. dywizji

Tiuleniew - dowódcą 14. kaukaskiej dywizji

Katewski - dowódcą 9. kawaleryjskiej dywizji

Gerbaczew - kom. brygady kaw. 1. armii kennej

Niedźwiedewski - dowódcą 16. dywizji strzelców

Chachanjan - kom. 79. brygady

Kangerari - b.dowódcą 10. dywizji strzelców

Pawłow - lotnik wojskowy

Heruski - kom. batalionu 94 p.strz.

Nestrowicz - b.dowódcą 9. kaw. dywizji

Wernew - współpracownik "sebeddieka"

Chmieleński - bejewiec kronsztackiej grupy szturmowej.

Z pośród odznaczonych pojedynczym orderem Czerwonego Sztandaru na uwagę zasługują:

Dybieńko - dcą 51 dyw.

Gradowikow - dcą Czyngarskiej kaw. dyw., komendant 2 kaw. armii

Chlebnikow - komendant 451 p., pierwszy kłózik wpaść do Perakopu.

Leżnin - b.dowódcą 15. dyw. strz. dowódcą południowej grupy ^{pod} Kronsztadem.

Wędzowie czerwonej armii:

Znamy, czeimy i kochamy swych wędzów. Imię każdego z nich kryje w przeszłości epopeję walk, cierpień, klęsk i zwycięstw czerwonej armii.

Wędzowie, którzy wykenili się z armii, stanęli na czele i nie oderwali się od niej.

Dzieci armii "skencentrowały w siebie jej zbierowe doświadczenie, rozum, bohaterstwo i chęć zwycięstwa.

Ci, których imiona winny być znane wszystkim, gdyż są oni droidy armii czerwonej.

Oto oni:

Trecki Lew syn Dawida - przewodniczący Rewelucyjnej Rady Wojskowej kawaler orderu Czerwonego sztandaru odznaczony za obronę Petrogradu przed Judeniczem.

Kamieniew Sergjusz syn Sergjusza - głównodowodzący całej siły zbrojnej Republiki. Służbę w armii czerwonej rozpoczął w 1918 jako

dowódcą Oddziału Smoleńskiego, następnie został powołany na stanowisko komendanta frontu wschodniego, a latem roku 1914 na stanowisko komendanta głównego. Kawaler orderu Czerwonego Sztandaru (za wschodni front), zaszczytnego orderu i broni palnej.

Letidiew Paweł syn Pawła - szef sztabu R.W.C.A. oficer Sztabu Generalnego, który na barkach swych dźwignął cały ciężar uciążliwej pracy organizacyjnej.

Franze (Michajłow) Michał syn Wasyla - oficer Sztabu Generalnego. Dowódcą Wojsk Ukrainy i Krymu, dawny członek partji, którego wyrobienie bojowe rozpoczęło się, jak twierdzi ten. Trecki, od chwili niefortunnego zamachu na komisarza policji, dowódcą armji i grupy frontu wschodniego, frontu tureckiego i południowego (rozbiście Wrangla). Kawaler orderu Czerwonego Sztandaru i zaszczytnego orderu.

Tuchaczewski Michał syn Mikołaja - oficer Sztabu Generalnego, dowódcą frontu zachodniego, szef akademji wojskowej. Do czerwonej armji wstąpił w 1918 r., po powrocie z niewoli niemieckiej, jako szef sztabu obrony rejonu Moskiewskiego.

W czerwcu 1918 r. powołany został na stanowisko dowódcy 1 armji, następnie dowodził kolejno 1, 8 i 5 armją. W styczniu 1919 r. objął dowództwo kaukaskiego frontu (porażka Denikina), w maju 1920 komendant frontu zachodniego. Kawaler orderu Czerwonego Sztandaru i zaszczytnego orderu.

Jegerow Aleksander syn Ilji - dowódcą kaukaskiej armji. Oficer Sztabu Generalnego. W 1918 r. był kom. wojskowym wyższej komisji kwalifikacyjnej. W jesieni 1918 r. powołany został na stanowisko dowódcy 10 armji (obrona Carycyna), a następnie - dowódcy 9 armji. W jesieni 1919 r. został dowódcą 14 armji, następnie dowódcą frontu południowego (porażka Denikina pod Orłem). Odznaczony orderem Czerwonego Sztandaru i zaszczytnym orderem.

Gittis - oficer Sztabu Generalnego, dowódcą wojsk Pietregrodzkiego okręgu wojennego, b. dowódcą frontu południowego, zachodniego i kaukaskiego. Kawaler orderu Czerwonego Sztandaru i zaszczytnym orderem.

Lazarewicz - oficer Sztabu Generalnego, dowódcą frontu tureckiego, b. szef sztabu i dowódcą 4. armji, kawaler podwójnego orderu Czerwonego Sztandaru i zaszczytnego orderu.

Budiennyj Siemien syn Michała - dowódca 1. konnej armji, urodzony w okręgu Donski, wachmistrz b. armji carskiej, twórca czerwonej konnicy, otrzymał przydomek "czerwonego Makensona". Kawaler orderu Czerwonego Sztandaru, zaszczytnego orderu palmowego i rewolucyjnego.

Uderewicz Heronim syn Pietra - dowódca 5. armji w początkach wojny domowej dowódca baterji haubic, następnie - 18. dywizji strzel. m. W najcięższych chwilach objął dowództwo frontu południowego - 14. armji, dowodził kolejno 14, 9, 14 i 13 i ponownie 14 armją. Kawaler orderu Czerwonego Sztandaru i zaszczytnego orderu.

Kerk - oficer Sztabu Generalnego. Dowódca wojsk Charkowskiego okręgu wojennego, b. dowódca 15 i 6 armji.

Wekeszykow Klim syn Eframa - dowódca wojsk północno-kaukaskiego okręgu wojennego dawny członek partji, dowódca oddziału na Ukrainie w 1918 r. Dowódca 10, następnie 14. armji, członek rady rewolucyjnej 1 armji konnej. Kawaler orderu Czerwonego Sztandaru i zaszczytnego orderu.

Henner Anatol syn Marka - Szef Akademji Wojskowej. Był znakomitym dowódcą 8 dawnej armji. W czerwonej armji zajmował stanowisko komendanta Archangielskiego okręgu wojennego - dowódcy 13 dywizji, następnie 13 armji, 11 armji, dowódca oddziału armji kaukaskiej. Kawaler orderu Czerwonego Sztandaru.

Lewandowski był dowódcą 33. dywizji, dowódcą 9 armji kubańskiej. Kawaler orderu Czerwonego Sztandaru i zaszczytnego orderu.

*Wyniesienie
kazania -
dla zwolnienia
z frontu podchorążych
Kawalerów!*